

नहुष उवाच अवीतु भगवन्मूल्यं महर्षेः सहस्रं भृगोः ॥ परित्रायस्व मामस्मद्विषयं च कुलं च मे ॥ १८ ॥ ह्याद्वि भगवान्कुलं ह्यैलोक्ष्य मपि केचन ॥
किं पुनर्मी तपो हीनं बाहुवीर्यं परायणं ॥ १९ ॥ अगाधो भसिमग्नस्य सामात्यस्य सक्तः त्विजः ॥ प्लवो भवमहर्षे त्वं कुरुमूल्य विनिश्चयं ॥ २० ॥ भीष्म उ
रुष व्याघ्रगौर्मूल्यं परिकल्प्यतां ॥ २१ ॥ नहुषस्ततः श्रुत्वा महर्षे वचनं नृप ॥ उवाच हर्षयस्सर्वान्मात्या न्यार्थि वंचतं ॥ २२ ॥ अनर्घय महाराज द्विजावर्गेषु चोत्तमाः ॥ गावश्च पु
संश्चितव्रतं ॥ इदं श्रोत्वा च नृपते वाचा संतर्पयन्निव ॥ २३ ॥ नहुष उवाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठ विप्रर्षे गवां क्रीतो सिभार्गव ॥ एतन्मूल्यमहं मन्येत च धर्मभृता
वर ॥ २४ ॥ व्यवन उवाच उत्तिष्ठाम्येष राजेंद्रसम्यक्क्रीतोऽस्मितेन घां गोभिस्तुल्यं न पश्यामि धनं किंचिदिहा न्युत ॥ २५ ॥ कीर्तनं श्रवणं दानं दर्श
नं चापि पार्थिव ॥ गवां प्रशस्यते वीर सर्वपापहरं शिवं ॥ २६ ॥ गावोलक्ष्याः सदा मूलं गोषु पाप्मानं विद्यते ॥ अन्तमेव सदा गावो देवानां परमं हविः ॥ २७ ॥
स्वाहा कारवयद्विकारो गोषु नित्यं प्रतिष्ठितो ॥ गावो यज्ञस्य नैत्र्यो वै तथायज्ञस्य तासु स्वं ॥ २८ ॥ अमृतं ह्यव्ययं दिव्यं क्षरं तिच वहेति च ॥ अमृताय तनं चैताः
सर्वलोक नमस्कृताः ॥ २९ ॥ तजसावपुषो चैव गावो वह्निः स मा भवि ॥ गावो हि स महर्षे जः प्राणिनां च सख प्रदाः ॥ ३० ॥ निविष्टं गोकुलं यत्र श्रवासं मुच्यति निर्भ
यं ॥ विराजयति तं देशं पापं चास्यापकर्षति ॥ ३१ ॥ गावः स्वर्गस्य सोपानं गावः स्वर्गं पिपूजिताः ॥ गावः कामदुहो देव्या नान्यत्किंचित्संस्मृतं ॥ ३२ ॥ इत्यतः कौ
मेप्रोक्तं माहात्म्यं भरतर्षभ ॥ गुणैकदेशं च चनं शक्यं पारायणं ननु ॥ ३३ ॥ निषादा ऊचुः दर्शनं कथं नैव सहास्माभिः कृतं मुने ॥ सतां साक्षपदं मे न
प्रसादनः कुरु प्रभो ॥ ३४ ॥ हवींषि सर्वाणि यथा ह्यपभं केदुताशनः ॥ एवं त्वमपि धर्मात्मनुरुषाग्निः प्रतापवान् ॥ ३५ ॥ प्रसादया महविह्वलं तं प्रणतावयं
अनुग्रहार्थं मस्माकमियं गौः प्रतिगृह्यतां ॥ ३६ ॥ व्यवन उवाच कृपणस्य च यच्चक्षुर्मुनेराशी विषस्य च ॥ नरं समूलं दहतिकक्षमग्निश्चि वज्रलव ॥ ३७ ॥
प्रतिगृह्णहामिवोधनं केवतो मुक्तं किं त्विषाः ॥ दिवं गच्छतं वै क्षिप्रं मत्स्यैः सह जलोद्भवैः ॥ ३८ ॥ भीष्म उवाच ततस्तस्य प्रभावात्तमहर्षे भो वितात्मनः ॥ नि
षादास्तेन वाक्येन सह मत्स्यैर्दिवं ययुः ॥ ३९ ॥ ततः सराजान्दुषो विस्मितः प्रेक्ष्य धीवरान् ॥ आरोहमाणोऽस्त्रिदिवं मत्स्यांश्च भरतर्षभ ॥ ४० ॥